
UVODNIK

IN ČLOVEK BOM, KI GA TERJA NAŠ ČAS!

Z verzom iz zbirke V vzponu mladosti (1949) Lojzeta Krakarja, očeta jubilantke Bože Krakar Vogel, vas nagovarjamo k branju tokratne tematske številke. Tvorijo jo znanstveni in strokovni prispevki s področja didaktike književnosti in didaktike slovenskega jezika.

Boža Krakar Vogel je pionirka slovenske književne didaktike, profesorica in mentorica številnim diplomantom, magistrantom in doktorandom ljubljanske slovenistike, dolgoletna predstojnica Katedre za didaktiko slovenščine, nagrajenka Slovenskega društva za visokošolsko didaktiko za pionirsko delo na področju didaktike književnosti (Sokratovo odličje SOVA, 2003) in Ministrstva za šolstvo in šport RS za najvišje dosežke v znanstvenem delu v vzgoji in izobraževanju (2006). V 90. letih je sooblikovala slovensko maturo, sodeluje pri prenavljanju in posodabljanju učnih načrtov za slovenščino, kot soavtorica in snovalka učnih gradiv postavlja visoke standarde kakovosti ter stroki utira pot na znanstvenoraziskovalnem, strokovnem in šolskem polju. Številnim učiteljem in profesorjem slovenščine je na profesionalnih križpotjih potrpežljiva in trdna strokovna ter človeška opora. Letos obeležuje 40 let predanega in pronicljivega pedagoškega, znanstvenoraziskovalnega in strokovnega dela, ki ga ne bo zlahka prekositi, ter mladostnih 65 let.

»Vse, kar kipi mi v duši, bom v naš svet / kot jutro sonce med ljudi razdal« (Krakar 1949: 6), kipi lirski subjekt, ki je v svojem vitalizmu in nesebičnosti podoben pesnikovi hčerki. Boža Krakar Vogel v poklicanosti leposlovju odraža zvestobo sebi in svojemu dušnemu poreklu. Zdi se, da je ustvarjena iz sveta književnosti: ostaja mu posvečena.

Draga Boža, hvala za neprecenljive darove stroki, pa tudi vsem nam – osebno. Hvala za vse »zoreče besede«, pijemo jih in se zavedamo, da »je svet vse bolj kraški / in bomo, kot kaže, še dolgo hodili!« (Krakar: Vdanost, 1970: 3).

Alenka Žbogar,
urednica tematske številke